

Молитвени испраћај протојереја Милинка Тимотијевића

На дан када Света Црква прославља Свету великомученицу Варвару и Преподобног Јована Дамаскина, 17. децембра 2021. године, у порти цркве Рођења Светог Јована Претече у Горобиљу на пут ка вечном Царству Божјем испраћен је протојереј Милинко Тимотијевић, пети парох ивањички.

Свету заупокојену Литургију у поменутом храму служили су протојереј Ненад Бајић, који је началствовао сабрањем, протојереј-ставрофор Гмитар Милуновић, јереј Милан Ђокић, јереј Немања Тимотијевић и јереј Александар Тимотијевић.

У опелу које је почело у 12 часова учествовао је велики број свештеника из скоро свих намесништава Епархије жичке. Поред породице свештеника Милинка, његове супруге, родитеља, синова, брата, родбине, молитвеном

испраћају су присуствовали и његови бивши парохијани из свих парохија где је прота службовао и сведочио живу веру у Живог Бога.

Након опела беседио је архијерејски намесник пожешко-ариљски протојереј Драган Стевић који је прочитао телеграм Његовог Преосвештенства Епископа жичког г. Јустина и додао речи захвалности због свега што је честити прота Милинко учинио за Цркву Божју, али и за многе свештенике и парохијане. У име братства свете цркве ивањичке, у којој је прота Милинко служио од 2013. године, по благослову старешине цркве, протојереја Ненада Бајића, утешним речима обратио се јереј Младен Миливојевић, који је подсетио на страдалнички пут одлазећег литурга Божјег од самог почетка његове свештеничке службе у Јелен Долу, где је од 1985. године изгарао ради стварања услова да се црквени живот одвија редовно, али и у погледу изградње парохијског дома како би његова породица која је била тек у формирању имала макар пристојне услове живота:

-Труд и рад га је одвео у Горобиље 1999. године, где је опет од почетка морао да ствара, подигавши црквену кућу, обновивши парохијски дом, али и обновивши цркву брвнару од темеља, тако да се може сматрати другим ктитором горобиљске светиње и стога са правом бива удостојен да се у Горобиље поново врати и да до Другог доласка Христовог почива поред цркве у коју је уложио сав свој живот. У свему томе му је Господ слао помоћ преко богољубивих људи, али ништа мање му подршку није пружила ни његова породица која је заједно са њим носила сва искушења, изазове и сав терет свештеничке службе. Блажене успомене прота Милинко у једном дугом периоду је добровољно, без икакве материјалне надокнаде, сваке суботе из Горобиља ишао за манастир Никоље како би служио свету Литургију.

Беседник није пропустио да помене и период у коме прота Милинко дао значајан допринос развоју црквеног живота у Ивањици у својству старешине цркве, али и након његовог разрешења са те дужности трудио се да редовно служи, помаже браћи свештеницима, али и да својом духовитошћу крепи све људе око себе. Упркос тегобном парохијском и породичном животу, прота није скидао осмех са лица и дочекао је да своје синове Немању и Александра види у свештеничком достојанству, јер је трудећи се да предано служи Богу у њих двојицу уградио сав свој живот:

-Одлазећи од нас, данас са Христом бива победник, јер свако ко се са Христом рађа, са Христом и за Христа страда, са Христом умире и са Христом се прославља. Узлази у простор вечне Литургије, где ћемо се поново срести! Христос Васкрсе!“

Након ових речи, старији син проте Милинка, јереј Немања Тимотијевић, заблагодарио је свима који су све учинили да прота што дуже поживи на земљи, било молитвено било у својству пружања лекарске помоћи, затим свима који су по хладном времену дошли да се у порти горобиљске цркве помоле заједно за протину блажену кончину у вечности. Оно што је дирнуло

иши да ће
т, за два
ма.

spc.rs